

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Marka Stacha a přísedících Petry Kotasové a Jindřicha Galdy v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [anonymizováno], student, trvale bytem [adresa obžalovaného],

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 13. 5. 2020, sp. zn. 1 ZT 50/2020, která mu kladla za vinu, že

dne [datum] kolem 00:40 hodin v [anonymizováno] na ulici [příjmení], poblíž vchodu do prodejny [příjmení], v přítomnosti nejméně 5 dalších osob, po vzájemném slovním konfliktu mezi [celé jméno svědka] a [celé jméno poškozeného], kdy došlo k útoku pěstmi ve stoje i na zemi a přerušil jej [celé jméno svědka], v době, kdy se [celé jméno poškozeného] rozběhl opětovně směrem k [celé jméno svědka], se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] otočil a nejméně 1x pěstí udeřil do obličeje [celé jméno poškozeného] takovou intenzitou, že poškozený upadl na dlažbu a utrpěl mimo jiné zlomeninu spodiny lebni, zlomeninu nosních kostí, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, tržně zhmožděnou ránu levé temenní krajiny a tato zranění jej výrazněji omezovala v běžném způsobu života po dobu nejméně 4 týdnů, navíc poškozením oblečení mu byla způsobena ještě i škoda ve výši nejméně 1 000 Kč,

čímž měl spáchat

jednak

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, 3 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová
v z. Jana Hybnarová

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozen: [anonymizována dvě slova] České republiky a [celé jméno poškozeného], odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne [datum] bylo obžalovanému [celé jméno obžalovaného] kladeno za vinu, že se shora popsáním jednáním dopustil zločinu ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1, 3 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku. K posouzení jednání obžalovaného bylo v rámci hlavního líčení provedeno dokazování v podobě výslechu obžalovaného i jednotlivých svědků, jakož i v podobě provedení listinných důkazů, jednotlivé důkazy byly posouzeny samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu a byly zjištěny následující skutečnosti.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení popsal, jak s kamarády [celé jméno svědka], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka] šli do restaurace [anonymizováno] a po cestě viděli stát poškozeného s jeho přítelkyní, načež jim obžalovaný řekl pouze něco v tom smyslu, že jim to sluší. Podle obžalovaného si poškozený zřejmě tuto jeho poznámku špatně vyložil, svlékl si bundu a předal ji přítelkyni, přičemž jí říkal něco v tom smyslu, že jsou to malé děcka a že jim ukáže a následně se začal hádat s [celé jméno svědka], při tomto používal i vulgarismy. [celé jméno svědka] mu odpovídal, rovněž mu sprostě nadával, načež se vzájemně uchopili a začali se bít pěstí. Podle obžalovaného byl agresivnější jednoznačně poškozený, v průběhu potyčky oba spadli na zem a [celé jméno svědka] se podařilo dostat nad poškozeného, říkal mu, že se s ním prát nechce a že toho má nechat, rovněž z něj seslezl a v tu chvíli konflikt ukončil. Poškozený však byl podle obžalovaného stále agresivní, křičel po [celé jméno svědka] a šel stále za ním, načež se mezi ně postavil [celé jméno svědka], aby zamezil jejich dalšímu kontaktu, avšak poškozený jej ihned udeřil pěstí pod oko. [celé jméno svědka] po tomto úderu se sklonil a otřesený odešel stranou. Po tomto [celé jméno svědka] odběhl za obžalovaného, poškozený se rozběhl a podle obžalovaného byl zjevně připraven k úderu, působil agresivně, nešlo však poznat, jestli běží na obžalovaného nebo na [celé jméno svědka]. Jakmile toto obžalovaný viděl, reflexivně udeřil na poškozeného a zasáhl jej někam na čelist. Podle obžalovaného šlo pouze o úder zvednutím paže a nikoli o silný úder s náprahem. Po tomto úderu poškozený upadl na zem a obžalovaný i jeho kamarádi z míst utekli. Pokud jde o přítelkyni poškozeného, tato podle obžalovaného v průběhu celého incidentu po nich křičela, a to i vulgarismy, podle obžalovaného celý incident spíše zhoršovala, než že by se snažila jej zastavit. Blíž stál ještě taxikář ve vozidle, podle obžalovaného incident mohl vidět, jiné osoby, které by byly poblíž, si nepamatuje. S ohledem na určitou odlišnost v rámci výpovědi obžalovaného u hlavního líčení a v přípravném řízení mu postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu byla přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy uváděl, že v průběhu úvodního konfliktu s poškozeným se [celé jméno svědka] pouze bránil a agresorem byl jednoznačně poškozený, k čemuž po přečtení obžalovaný uvedl, že na policii si vše pamatoval lépe a zřejmě to tak skutečně bylo.

3. Svědci [celé jméno svědka], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka] hlavního líčení popsali, jak se jejich skupinka spolu s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] přesouvala do restaurace [anonymizováno] a u prodejny [příjmení] obžalovaný sdělil poškozenému s jeho přítelkyní poznámku ve smyslu, že jim to sluší, načež poškozený sdělil své přítelkyni něco ve smyslu, ať se dívá, jak ta děcka vyřídí, podle svědka [celé jméno svědka] si sundal bundu a podle svědka [celé jméno svědka] batoh a začal agresivně postupovat vůči jejich skupince. Nejprve se dostal do fyzické potyčky a [celé jméno svědka], což potvrdili svědci [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], kdy

mezi nimi proběhly nějaké údery a následně spadli na zem, kde se zřejmě rovněž udeřili pěstí. Podle svědka [celé jméno svědka] tato potyčka byla vzájemná, svědek [celé jméno svědka] se poškozenému postavil poté, co se tento na ně rozešel s vyjádřením ve smyslu, že si to nenechá líbit, svědek [celé jméno svědka] pak k tomuto uvedl, že poškozený šel po něm a proto ze stranu z vlastního napadení jej jako první udeřil pěstí. Po přečtení části své výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu však svědek [celé jméno svědka] připustil, že s odstupem času si už celou událost zcela nepamatuje a je možné, že jej v průběhu konfliktu jako první úderem napadl poškozený. Oba tito svědci popsali, jak po pádu poškozeného i svědka [celé jméno svědka] se [celé jméno svědka] zvedl s tím, že již se dále nechtěl s poškozeným bít, následně se poškozeného, který byl stále agresivní, snažil uklidnit svědek [celé jméno svědka], kterého však poškozený udeřil do obličeje tak, že se svědek [celé jméno svědka] jen sklonil a pooděšel stranou. Obdobně tento konflikt popisoval i svědek [celé jméno svědka], pouze u hlavního líčení uváděl, že zřejmě poškozený nejprve udeřil svědka [celé jméno svědka] a až následně proběhl jeho konflikt s [celé jméno svědka], i když po přečtení části své výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu připustil, že s odstupem času si již celou událost nepamatuje a že spíše odpovídá jeho výpověď z přípravného řízení, kdy jako svědek popsal, jak poškozený nejprve napadl [celé jméno svědka] a až poté za situace, kdy se konflikt snažil uklidnit svědek [celé jméno svědka], udeřil poškozený i jeho. Všichni tři svědci se pak shodli na tom, že následně poškozený opět vystupoval proti [celé jméno svědka], který od něj šel nebo utíkal pryč, přičemž podle svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], když se poškozený opět snažil dostat k [celé jméno svědka], v cestě mu stál obžalovaný [celé jméno obžalovaného], který poškozeného reflexivně udeřil, poškozený upadl na zem a oni všichni z místa utekli. Svědek [celé jméno svědka] uvedl obdobně jako v přípravném řízení, že po úderu ze strany poškozeného si další vývoj událostí příliš nepamatuje a o tom, že obžalovaný udeřil poškozeného, ví spíše už jen zprostředkovaně od ostatních přítomných. Svědek [celé jméno svědka] uvedl, že po úderu ze strany poškozeného měl podlitinu pod okem a do druhého dne jej bolela hlava. Svědek [příjmení], že po potyčce s poškozeným neměl v podstatě žádné zranění, ani jeden ze jmenovaných se nenechal po incidentu ošetřit.

4. Svědek a zároveň poškozený [celé jméno poškozeného] u hlavního líčení popsal, jak se se svou přítelkyní loučil u vozidla taxi služby, když kolem procházeli čtyři kluci, z nichž jednoho znal od vidění, nezná jej jménem, tohoto on pozdravil a pozdrav mu byl opěťován, v tu chvíli mu ale další z uvedené skupinky začal vulgárně nadávat, tohoto kluka není schopen popsat a neví, jestli to byl obžalovaný nebo jiný ze skupinky. Když se tohoto svědek zeptal, proč mu nadává, všichni ze skupinky jej ihned napadli, nejprve ze zadu, z fyzického útoku si však nic nepamatuje, až následně mu jej popsala jeho přítelkyně. Podle ní jej všichni bili pěstmi a poté, co byl na zemi, tak jej i kopali, mezi nimi měl být i ten, který jej předtím zdravil. V danou dobu měl svědek vypít několik piv a pět nebo šest panáků, cítil se však v pořádku, nebyl výrazněji podnapilý. Podle svědka byl celému incidentu přítomen řidič vozidla taxi služby, který vše musel vidět a pokud tvrdí, že ne, podle svědka neuvádí pravdu. Svědek dále uvedl, že si příliš nepamatuje okolnosti svého prvotního ošetření, neví, že by uváděl v nemocnici něco o pádu ze schodů a o tom, že nebyl napaden, nebo že by se k personálu nemocnice choval nevhodně. Po propuštění měl stále zdravotní problémy, proto šel na další ošetření, v rámci něhož mu byla zjištěna prasklá lebka a krvácení do mozku, z čehož se léčil přibližně po dobu tří měsíců, po kterou nemohl vykonávat zaměstnání.

5. Svědkyně [jméno] [příjmení], přítelkyně poškozeného [celé jméno poškozeného], u hlavního líčení popsala, jak po příjezdu vozidla taxi služby, na které s poškozeným čekali, procházeli kolem 4 kluci, z nichž jeden oslovil poškozeného výrazem ve smyslu, co čumí, na což poškozený něco odpověděl. Pak jeden z kluků se na poškozeného vrhl, svědkyně však nebyla schopna uvést k tomuto útočníkovi nic bližšího, ani jak poškozeného přesně napadl, kromě toho, že do něj asi strčil. Podle svědkyně se pak do konfliktu postupně připojovali i ostatní ze skupinky kluků, svědkyně však nebyla schopna průběh celé potyčky popsat, a to ani tím, jak se který z kluků

zapojoval, či ve kterém okamžiku, pouze uvedla, že poté, co poškozený ležel na zemi, dostal nějakou ránu pěstí i kopanec do hlavy, načež někdo z kluků prohlásil, že to už přehnali a z místa utekli. Následně z vozidla vylezl taxikář a s dalšími kolemjdoucími začali poškozeného ošetřovat. Podle svědkyně se poškozený odmítal nechat ošetřit, jak se ale přesně choval k posádce vozidla záchranné služby či personálu nemocnice, svědkyně neví. Podle svědkyně v danou dobu měl vypitý nějaký alkohol, nebyl zcela strýzivý, rovněž ale nebyl výrazněji podnapilý. Zda si v průběhu konfliktu poškozený sundával bundu nebo batoh, svědkyně neví.

6. Svědci [jméno] [příjmení] a [celé jméno svědka] u hlavního líčení popsali, jak se vraceli z restaurace na ubytovnu, když zaregistrovali křik, poté běželi na místo křiku, samotný incident však neviděli. Na místě byl pouze ležící muž a zřejmě jeho přítelkyně, která předtím křičela o pomoc. Podle svědka [příjmení] tato působila hystericky. Svědci rovněž popsali, jak následně přivolali policii a vozidlo záchranné služby. K tomu, co se mělo stát, uvedl pouze svědek [příjmení], že přítelkyně napadeného jim měla sdělovat, že je napadli nějakí lidé, nic bližšího k tomu neuvedla. Projevovala spíše obavy o svého přítele. [příjmení] poškozený byl podle svědků v bezvědomí nebo usínal, probíral se až při nakládání do vozidla záchranné služby, kdy podle svědka [celé jméno svědka] následně odmítal své ošetření. Svědci popsali, že v průběhu, kdy se snažili pomoci poškozenému, na ně pokřikoval nějaký mladý muž, kterého nebyli schopni blíže popsat, toto pokřikování souviselo zřejmě s nápisem, který měl svědek [příjmení] na svém oblečení.

7. Se souhlasem obžalovaného i státního zástupce byl postupem podle § 211 odstavec 6 trestního řádu u hlavního líčení čten úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení] z přípravného řízení. Jmenovaný tehdy popsal, jak coby řidič vozidla taxi služby čekal na klienty a po chvíli zaregistroval ve zpětném zrcátku vozidla, jak poškozený leží na zemi a od něj utíkají tři kluci. Podle svědka poškozený ležel na zádech, chrčel a tekla mu z hlavy krev, byl v bezvědomí, proto mu svědek s dalšími osobami poskytli první pomoc. Poblíž byla ještě přítelkyně poškozeného, která křičela a brečela, k celému incidentu pouze uvedla, že se poškozený nějak nepohodl s nějakými kluky, dostal ránu a upadl, a ti kluci utekli. Podle svědka byl poškozený silně podnapilý. Poškozeného i jeho přítelkyni ještě svědek vezl na ošetření do nemocnice, avšak ani v průběhu cesty přítelkyně poškozeného k incidentu nic bližšího neuvedla, kromě toho, že to bylo rychlé. Když v nemocnici poškozený podepsal negativní revers, svědek je vezl ještě zpět do [obec], přičemž v průběhu této cesty už poškozený spal.

8. Se souhlasem obžalovaného i státního zástupce byl v rámci hlavního líčení postupem podle § 211 odstavec 5 trestního řádu čten znalecký posudek z odvětví soudního lékařství vypracovaný znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno]. Znalec v uvedeném posudku popsal zranění, která poškozený [celé jméno poškozeného] utrpěl dne [datum] a kterými byla tržně zhmožděná rána v temenní krajině hlavy o délce 5 cm, následně u něj byla zjištěna krevní podlitina v oblasti víček obou očí, typická pro zlomeninu spodiny lební, která byla následným vyšetřením potvrzena s tím, že lomná linie přecházela z levé temenní kosti na levou spánkovou kost a dále na spodinu lební až k zevní stěně levé očnice. Pod tvrdou plenu mozkovou byl rovněž zjištěn krevní výron. Diagnostikována byla poškozenému rovněž zlomenina nosních kostí. Ke zjištěným zraněním se znalec vyjádřil tak, že tržně zhmožděná rána v levé temenní krajině je obvykle posuzována jako zranění středně těžké s obvyklou dobou léčení mezi 8 až 10 dny, zlomeninu spodiny lební a krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, či zhmoždění mozku je však nutno chápat jako poškození důležitého orgánu s dobou léčení řádově v týdnech až měsících. Dle znalce se jedná o zranění, která v důsledku možných komplikací postiženého ohrožují i na životě. Veškerá poranění podle znalce vznikla působením tupého násilí proti centrální části obličeje střední intenzity síly, zatímco proti vlasaté části hlavy shora a zleva působilo tupé násilí velké intenzity síly. Způsobily ke vzniku zranění jsou údery či kopy, pokud jde o zlomeniny nosních kostí, pokud jde o zranění ve vlasaté části hlavy, obvyklým mechanismem jejich vzniku jsou pády, vzácněji pak kopy či jiné obdobné způsoby aktivního násilí ze strany jiné osoby.

9. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Situace na místě činu je zřejmá z protokolu o ohledání místa činu doplněného o fotodokumentaci, jakož i z úředního záznamu zasahující hlídky Policie České republiky, Obvodní oddělení Bruntál. Na fotodokumentaci je zaznamenáno rovněž již ošetřené zranění poškozeného. Doložena pak byla i fotodokumentace [celé jméno svědka] pořízená zjevně přímo jeho osobou, zachycující jeho podlitinu v oblasti pravděpodobně pravého oka. Doloženy pak byly rovněž lékařské zprávy a záznamy, jimiž jsou popisována zranění zjištěná u poškozeného včetně způsobu jejich léčby, přičemž dle lékařské zprávy SZZ [obec] z [datum] měl poškozený při ošetření negovat napadení a tvrdit, že zranění se mu stalo v souvislosti s pádem v hospodě.

10. Zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, spáchá-li takovým činem těžkou újmu na zdraví. Těžkou újmu na zdraví je pak ve smyslu ustanovení § 122 odstavec 2 trestního zákoníku nutno rozumět vážnou poruchu zdraví nebo jiné vážné onemocnění, mimo jiné v podobě poškození důležitého orgánu či delší doby trvající poruchy zdraví. Přechinu výtržnictví se pak podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti mimo jiné tím, že napadne jiného.

11. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, a to prakticky ze všech důkazů provedených v rámci hlavního líčení, mezi poškozeným [celé jméno poškozeného] a obžalovaným spolu s jeho kamarády [celé jméno svědka], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka] došlo k roztržce, nejprve verbální a poté fyzické s tím, že celý konflikt skončil zraněním poškozeného [celé jméno poškozeného] v podobě zlomeniny nosních kůstek, tržně zhmožděné rány na temeni a zejména krvácení po tvrdou plenu mozkovou a zlomenině spodiny lební. Tato zranění jsou popsána v lékařských zprávách či záznamech, a rovněž ve znaleckém posudku z odvětví soudního lékařství, vesměs je ale potvrzuje i sám poškozený. Je tedy zřejmé, že při potyčce poškozeného s dalšími osobami skutečně byla poškozenému způsobena zranění mimo jiné i v podobě poškození důležitého orgánu a zřejmě i déle trvající poruchy zdraví a vznikla mu tedy těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno e), případně i i) trestního zákoníku.

12. Soud se rovněž musel zabývat okolnostmi, za jakých bylo uvedené zranění poškozenému způsobeno, stejně tak jako za jakých vůbec došlo k celému konfliktu mezi ním a skupinkou kolem obžalovaného, a jaký byl jeho průběh. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a prakticky shodně i svědci [celé jméno svědka], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], tedy jeho kamarádi, celý incident popsali tak, že po určité poznámce ze strany obžalovaného ve směru na poškozeného, která nemusela být zcela vhodná a na místě, reagoval poškozený nepřiměřeně a agresivně, kdy nejprve verbálně a následně i fyzicky začal napadat skupinku kolem obžalovaného. Na to se mu fyzicky postavil zejména [celé jméno svědka], mezi nímž a obžalovaným došlo k úvodní roztržce, v rámci které mezi nimi probíhaly údery pěstí a dostali se rovněž na zem. Podle zmíněných svědků byl v rámci této potyčky jednoznačně agresivnější a aktivnější poškozený [celé jméno poškozeného], který poté, co chtěl [celé jméno svědka] konflikt ukončit a nechtěl se dále bít, stále vystupoval agresivně a následně, když se snažil dalšímu konfliktu zamezit svědek [celé jméno svědka], zcela bezdůvodně napadl poměrně intenzivním úderem do obličeje poškozený i jeho. Po tomto napadení podle uvedených svědků poškozený pokračoval v agresivním jednání a snažil se opětovně napadnout svědka [celé jméno svědka], který se však konfliktu vyhýbal tak, že se přesunul za obžalovaného, a když se poškozený na tohoto opětovně rozběhl, přičemž zároveň běžel i přímo na obžalovaného, reflexivně jej obžalovaný udeřil do obličeje, což způsobilo jeho pád na zem. Po tomto pádu obžalovaný i výše zmínění svědci z místa utekli, ať už proto, aby se vyhnuli dalšímu konfliktu nebo proto, že zkrátka zazmatkovali.

13. Obžalovaný i jmenovaní svědci tak v rámci konfliktu zjevně popisují jako agresora právě poškozeného [celé jméno poškozeného], který jednal již v úvodu nepřiměřeně, sám nejprve verbálně a následně i fyzicky provokoval konflikt a v napadání pokračovat i přesto, že byl ostatními, zejména svědky [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], uklidňován a vyzýván k tomu, aby svého

jednání zanechal. Z výpovědi obžalovaného i uvedených svědků pak lze rovněž dovodit, že právě poslední úder ze strany obžalovaného, po němž poškozený upadl na zem, tomuto způsobil ono nejzávažnější zranění v podobě zlomeniny spodiny lebni a krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, přičemž jak uvádí znalec ve znaleckém posudku, ke vzniku takového zranění mohlo dojít nejpravděpodobněji nárazem hlavy poškozeného na pevnou podložku v důsledku pádu, což odpovídá rovněž popisu celého skutkového děje ze strany obžalovaného i zmíněných svědků. K výpovědím obžalovaného i jednotlivých svědků je nutno uvést, že tyto nevykazují jakékoli zásadnější rozpory či nelogičnosti, jak obžalovaný, tak i jednotliví svědci popisují celý průběh událostí konzistentně a jejich výpovědi jsou ve vzájemném souladu, nepůsobí však nápadně shodně způsobem, že by se svědci či obžalovaný snažili záměrně své výpovědi sladit či naučit. Ve výpovědích jednotlivých svědků, ať už navzájem či oproti jejich výpovědím z přípravného řízení sice byly shledány určité odlišnosti, tyto ale byly spíše charakteru toho, v jakém sledu se která událost stala, či jak přesně která osoba jednala, přičemž se nejednalo o zásadní rozpory a navíc po konfrontaci se svou výpovědí z přípravného řízení svědci vždy poukazovali na to, že si v rámci přípravného řízení celou záležitost pamatovali lépe a na svou předchozí výpověď odkazovali, přičemž s ohledem na větší časový odstup lze předpokládat, že si skutečně již dopodrobna průběh všech událostí pamatovat nebudou. Navíc je potřeba vzít v potaz, že svědci i obžalovaný popisovali relativně vypjaté okamžiky, z nichž si obvykle osoby pamatují základní informace a silné prožitky a určité detaily jim pak již mohou splývat. V každém případě průběh celého konfliktu tak, jak jej popisoval obžalovaný či uvedení svědci, není v jakémkoli rozporu s vypracovaným znaleckým posudkem či výše rozepsanými listinnými důkazy, když i zjištěná poranění poškozeného víceméně odpovídají tomu, co k věci uváděl obžalovaný a svědci, přičemž i zlomenina nosních kůstek zapadá do tohoto kontextu s tím, že mohla být způsobena buďto v rámci úvodní potyčky mezi poškozeným a [celé jméno svědka] nebo v rámci závěrečného úderu ze strany obžalovaného. Fotodokumentací je doloženo i zranění svědka [celé jméno svědka], které měl jeho bezdůvodným napadením způsobit poškozený.

14. Naproti tomu poškozený [celé jméno poškozeného] a jeho přítelkyně, svědkyně [příjmení], trvali na tom, že to byli právě obžalovaný a jeho kamarádi, tedy výše jmenovaní svědci, kdo celý incident nejprve verbálně a následně i fyzicky vyprovokoval. Jak poškozený, tak ani svědkyně [příjmení] však nebyli schopni jednoznačně celý konflikt, zejména pokud jde o jeho fyzickou rovinu popsat. Je pochopitelné, že s ohledem na utrpěné zranění si průběh konfliktu zřejmě nebude pamatovat sám poškozený [celé jméno poškozeného], nicméně ani svědkyně [příjmení] nebyla schopna podrobněji uvést, který ze skupinky kolem obžalovaného vlastně měl poškozeného napadnout jako první, případně jakým způsobem a ve kterém okamžiku se do konfliktu měli zapojovat další osoby. Svědkyně [příjmení] se však v rámci své výpovědi ohledně počátku celého incidentu příliš neshoduje ani s výpovědí samotného poškozeného, podle něhož jej nejprve někdo ze skupinky pozdravil, když s touto osobou se znal od vidění a až po tomto pozdravu jej další ze skupinky začal vulgárně napadat, zatímco podle svědkyně [příjmení] bylo verbální napadání ze skupinky kolem obžalovaného vůči poškozenému ihned, co tato skupinka procházela. Z popisu poškozeného není navíc zřejmé, proč by vlastně na něj za situace, že ve skupince kolem obžalovaného byla osoba, která jej znala a pozdravila, byl někdo, kdo by měl zájem jej napadat, případně, proč by se do následného konfliktu vmísila i osoba, která jej znala a pozdravila a i tato by jej prakticky zcela bezdůvodně napadala. Jsou zde tedy ve výpovědi poškozeného i svědkyně [příjmení], jeho družky, určité rozpory a nelogičnosti, které už samy o sobě jejich výpovědi určitým způsobem znevěhodňují. Pokud navíc z popisu těchto skutků nelze dovodit přesnější průběh konfliktu mezi poškozeným a skupinkou kolem obžalovaného, nelze ani konstatovat, že by výpovědi poškozeného a svědkyně [příjmení] výpověď obžalovaného či jeho kamarádů jednoznačně vyvracely.

15. Naopak z úředního záznamu zasahujícího policejního orgánu je zřejmé, že poškozený [celé jméno poškozeného] měl být v době krátce po činu silněji ovlivněn alkoholem, z lékařských zpráv

pak vyplývá, že v době ošetření poškozený negoval jakékoli napadení své osoby a trval na tom, že si zranění způsobil sám svým pádem. Pokud jde o silnější ovlivnění poškozeného alkoholem, pak není možno vyloučit, že silněji podnapilá osoba by skutečně mohla nepřiměřeně reagovat na verbální podněty ze strany obžalovaného tak, jak uváděl obžalovaný či svědci z řad jeho kamarádů. Pokud by pak byl poškozený skutečně napaden zcela bezdůvodně a takovým agresivním způsobem, jak popisovala svědkyně [příjmení], tedy že by jej napadali všichni ze skupinky kolem obžalovaného úderem i kopy v době, co byl na zemi, pak by bylo s podivem, pokud by poškozený v rámci popisu zranění vehementně negoval své napadení. Takovýto postup by se dal spíše předpokládat za situace, že by si byl vědom, že naopak on se choval nevhodně a nepadal další osoby a snažil by se tedy zakrýt to, že on sám byl agresorem, který se dopustil nějakého protiprávního jednání. Obhajobu obžalovaného a výpověď svědků z řad jeho kamarádů pak svou výpovědí nevyvrátili ani další svědci, a to [jméno] [příjmení], [celé jméno svědka] či [jméno] [příjmení], kteří trvali na tom, že samotný konflikt vůbec neviděli a přišli na místo až v době, kdy byl konflikt ukončen a poškozený ležel na zemi v bezvědomí, přičemž pokud podle těchto svědků přítelkyně poškozeného nějakým způsobem incident popisovala, tak k tomuto nebyla schopna říct cokoli konkrétnějšího, tedy nezmiňoval ani jakékoli úderem či kopy do ležícího poškozeného tak, jako v rámci hlavního líčení a pouze svědkovi [příjmení] uvedla, že se poškozený s někým pohádal a dostal ránu, spadl a kluci následně utekli, což je ostatně popis, který zevrubně odpovídá i výpovědi samotného obžalovaného.

16. S ohledem na výše uvedené, kdy je zde shodná výpověď obžalovaného i svědků [celé jméno svědka], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], kterou ostatní důkaz jednoznačně nevyvracejí, případně naopak částečně podporují, pouze je tato vyvrácena výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného] a svědkyně [příjmení], avšak za situace, kdy tyto výpovědi působí spíše neurčitě a částečně i rozporuplně a nevěrohodně, musel soud konstatovat, že v rámci hlavního líčení nebylo vyvráceno, že by se skutek stal takovým způsobem, jak popisoval obžalovaný a svědci z řad jeho kamarádů. Za daných okolností pak tedy soud musel vycházet z důkazní situace, která nasvědčuje tomu, že to byl právě poškozený [celé jméno poškozeného], který nepřiměřeně reagoval na poznámku obžalovaného, i když lze předpokládat, že ani tato poznámka nebyla zcela vhodná, patrně i s přihlédnutím k vlastní podnapilosti se touto poznámkou zbytečně nechal vyprovokovat nejprve k verbální potyčce se skupinkou kolem obžalovaného a následně začal agresivně vystupovat fyzicky vůči [celé jméno svědka], s nímž se začal vzájemně napadat, i když i v rámci tohoto vzájemného konfliktu měl být aktivnější a tedy agresivnější sám poškozený. Pokud následně [celé jméno svědka] konflikt sám ukončil a dalšímu napadání se snažil zabránit i svědek [celé jméno svědka], bezdůvodně intenzivním úderem pěstí tohoto napadl poškozený a za situace, kdy se snažil opětovně napadat [celé jméno svědka], případně další členy skupinky kolem něj, do celého konfliktu zasáhl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tak, že poškozeného udeřil za situace, kdy se poškozený, do té doby vysoce agresivní, pohyboval jeho směrem. Z daného popisu je zřejmé, že celý konflikt nejprve ve verbální a následně i ve fyzické rovině vyvolal sám poškozený [celé jméno poškozeného], který tak útočil nejprve na [celé jméno svědka], následně na [celé jméno svědka] a následně opět na [celé jméno svědka], případně i samotného obžalovaného takovým způsobem, že jeho jednání zcela zjevně nese známky protiprávního jednání v podobě útoku na další osoby. Ostatně takovýto popis samotného skutku je obsažen již v samotné skutkové větě podané obžaloby v této trestní věci.

17. Ve smyslu § 29 odstavec 1 trestního zákoníku se nutnou obranou rozumí situace, kdy někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž za dané situace v případě, že obrana není zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, není popsáné jednání mající znaky nutné obrany trestným činem. Jestliže poškozený [celé jméno poškozeného] střídavě napadal [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka] úderem pěstí, tedy útočil na objekt chráněný trestním zákonem, kterým je ochrana lidského zdraví, případně veřejného pořádku, a následně, když se chystal opětovně zaútočit buďto na [celé jméno svědka] či na samotného obžalovaného,

byla dána situace, kdy přímo hrozil útok ze strany poškozeného na zájem chráněný trestním zákonem. Pokud za této situace obžalovaný [celé jméno obžalovaného] poškozeného [celé jméno poškozeného] udeřil do obličeje, jednoznačně ukončil tento hrozící útok, a to způsobem, který zjevně není zcela zjevně nepřiměřený charakteru útoku, když poškozený byl udeřen pěstí poté, co on sám další osoby pěstí napadal, a i nadále hrozilo, že napadat bude. Ze strany obžalovaného došlo k jedinému útoku, obžalovaný navíc v předchozím konfliktu nebyl nikterak aktivní a nesnažil se poškozeného již předtím napadat či k napadání provokovat, po samotném úderu, který byl jednorázový, již v napadání poškozeného ani nijak nepokračoval, naopak z místa činu utekl. Za daných okolností obžalovaný zjevně jednal v obraně před hrozícím útokem ze strany poškozeného, který předchozím napadáním dalších osob dal zjevně najevo, že v násilném jednání hodlá pokračovat, a pokud reakce obžalovaného nebyla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, bylo nutno jeho jednání vyhodnotit jako jednání spáchané v rámci nutné obrany a tedy jednání, u něhož je trestnost vyloučena. Samotné následky tohoto úderu pak vznikly spíše nežťastnou shodou okolností tím, že poškozený byl zřejmě již v pohybu a zjevně i silněji podnapilý, v důsledku čehož upadl natolik špatně, že si způsobil zranění naplňující taxativa těžké újmy na zdraví. Závažnost těchto zranění však v žádném případě nevylučuje, aby v případě obžalovaného mohl být institut nutné obrany aplikován.

18. S ohledem na výše uvedené, když v případě obžalovaného je dána okolnost nutné obrany, vylučující trestnost jeho jednání, nemůže být jím spáchaný čin trestným činem a z toho důvodu bylo nutno v souladu s ustanovením § 226 písmeno b) trestního řádu rozhodnout o zproštění obžalovaného [celé jméno obžalovaného] podané obžaloby tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

19. V průběhu trestního řízení se k tomuto jako poškození připojili [celé jméno poškozeného] s částkou 72 000 Kč a [anonymizována dvě slova] České republiky s částkou 22 855 Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl soudem obžaloby zproštěn, bylo nutno jmenované poškozené s jejich uplatněnými nároky postupem podle § 229 odstavec 3 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, ab případně své nároky uplatnili a rovněž důkazně dostatečně podložili u příslušného civilního soudu v občanskoprávním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 22. září 2020

Mgr. Marek Stach v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová
v z. Jana Hybnarová